

Утверджуючи в житті добро

Ім'я поета Бориса Миколайовича Чіпа, нашого земляка, широко відоме читачьому загалу як автора книг «Очі мого батька», «Плин», «Жнивень», «Сerpневе освідчення», «Двокрилля», «Дума про Старого Ліса», «Свято Сакури».

Недавно у видавництві «Молодь» вийшов його новий поетичний збірник «Підкова».

По-справжньому хвилює вірш про матір: «Перші кроки мене по землі провели руки мами». Це своєрідна ода материнським рукам («теплом мене першим зігріли»), слово матері («навічно взяв у дорогу собі»), її серцю («щит на дорозі біди»), мудрості («найвища завжди мудрість мами»). Зворушує і вірш «Столітник» про старого батька, котрий «всіх синів пережив», «всіх ровесників переживав», залишився «один, як палець» і тепер йому «внуки й правнуки носять хліба». Чесно прожив дідусь багатоліття, хоч «і життя жилось не просто». За це йому люди віддають шану: «приїздили із телевізії в гості, наче до генерала...»

Філософська лірика поета досить промовиста, близька і зрозуміла кожному. Поет з великою любов'ю пише про Людину, в котрій гармонійно поєднані краса, сила й розум («Ми ж горді, чесні і прямі»). Він радіє життю, в нього безмежна жага до нього, бо ще «губи мої не відговорили, не відспівали, очі не віддивились і не відсміялись», «душа моя не віраділа і не відтужила». Йому, як і кожній людині, хочеться жити довго. «допоки думка хоч трохи б'ється, пе-

наль і радість приймає серце». Для нього життя як музика: «Все, що живе, гармонійно дише».

Та біда в тому, що серед людей, абсолютна більшість із яких—носії добра, дружби й миру, є й такі, що погрожують світові атомною війною. Автора як громадянина, як людину турбує те, що в руках таких «важка вода—найстрашніша вибухова речовина. А що страшніше може бути од «важкої крові?». Бути пильними, цінувати мир і не втомно боротися за нього—ось до чого закликає автор.

Поетична мова збірки дохідлива, проста, іноді нагадує афоризми—дорогоцінні згустки усної народної мудрості: «Крок невірно ступиш—незгоди й негоди тут як тут», «Світ—безкінечна музика во плоти», «Несхожість — у житті найбільша цінність». «Зростає ціна неповторної миті», «Що не сказали губи—очі скажуть, що не домовлять очі—скажуть руки, що приховують руки — мовить серце».

У розділі книги «Мить бронзи» втілені в поезію історичні шляхи, по яких пройшли нащадки Ярослава Мудрого і Богдана Хмельницького, утверджуючи на землі добро, справедливість, правду. В останньому розділі автор вмістив перекладену ним на українську мову відому поему С. Есеніна «Пугачов».

Нова книга Б. Чіпа «Підкова»—добрий подарунок шанувальникам поетичного слова і яскраве свідчення дальшого кроку вперед до ідейно-художньої зрілості українського радянського поета.

О. КУЗЬМЕНКО.